

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558765232.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

»Tilstaae mig først, ærværdige Fader! - afbrød Gunner ham med Varme - at vi leve i en lykkelig Tid! I er Manden fra det forgangne Aarhundrede, og seer heller tilbage, end frem; det er naturligt. I eders 25 Ungdom dagedes det først over Danmark efter den frygteligste Nat, og nu priser I den forgangne Dagrøde og beklager dens Bortgang, medens jeg seer Solen staae høit paa vor Himmel og glæder mig over den herlige Aarhundredsdag, som er oprunden. Med eders første store Valdemar og hans herlige Mænd er ikke Danmarks Aand og Kraft uddød og begravet. Den ædle 6te Knuds Død, hvorledes han end kom af Dage, skal heller ikke nedslaae os. Vor unge Valdemars store og glimrende Ungdomsbedrifter har I jo ogsaa været Vidne til i eders Alderdom, og som jeg før saae i Fortalen til eders Bog, har I ikke heller forglemt at prise hans Mod og hans Livsalighed med den Hæder, han fortjener. Saa deel da nu ogsaa min Glæde over hvad Stort, der er os givet, og mit friske Haab om den Herlighed, som skal komme! Lad Danmarks Fjender og Misundere kun fnyse! de skal lære at skjælve og føle, at en Søn af den store Valdemar endnu sidder paa Danmarks Throne, og at en yngre Slægt af danske Mænd er opvoxet, i hvem Axels og Esberns, Vettekans og Sunos Aand kraftig lever og rører sig.«